

Arrest

nr. 75 829 van 27 februari 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 februari 2012 en 16 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 22 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DECONINCK in aanwezigheid van de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Batibo origine te zijn afkomstig van Douala. Op 14-jarige leeftijd zat u op internaat en een oudere student K. C. benaderde u en wilde dat u met haar in bed sliep. Cl. begon u aan te raken en zei dat u het niemand mocht vertellen. U was bang en u hield het voor uzelf. Na een jaar studeerde C.af en ze verliet de school. Tijdens de vakantie had u een relatie met een man F. G., maar u voelde niets voor hem. U vertelde hem dat u aangetrokken was tot vrouwen, waarop hij verbaasd reageerde en vrienden naar u stuurde om met u te praten. Later werd u door een militair verkracht, die een pistool tegen uw hoofd zette. U wilde sindsdien niets meer met mannen te maken

hebben. U begon op 18-jarige leeftijd een lesbische relatie met een andere studente E. T. Na dat schooljaar ging E. naar de universiteit van Buea en jullie verloren contact. U studeerde van 2002 tot 2006 aan de universiteit van Yaoundé I. U studeerde samen met P. A. en jullie begonnen een lesbische relatie. U kreeg een werk bij een verzekeringsbedrijf in Douala en zette uw studies niet meer verder. U ging terug bij uw ouders wonen.

Geruchten gingen rond dat u niet samen was met een man. Uw moeder vertelde u dat ze geruchten had gehoord dat u geen relatie wil met een man en dat er een probleem was met u. In oktober 2010 kwam uw moeder uw slaapkamer binnen toen u met P. naakt in bed lag. Uw moeder reageerde niet direct.

Op 20 december 2010 vertelde u uw moeder dat u lesbisch was. Uw moeder hield u vast en u werd geslagen. U plande weg te lopen uit het huis, maar uw moeder riep dat ze u zou vinden en u zou verbranden. Uw ouders wilden graag dat u zou trouwen. Uw moeder vertelde dit aan haar vriendinnen, die bij jullie thuis kwamen om met u te praten. U zweeg. Uw moeder vertelde het aan de mensen van de kerk en in januari 2011 stapte ze naar uw baas. Op 28 januari 2011 werd u ontslagen omwille van uw lesbische geaardheid. Uw moeder had de personeelsverantwoordelijke ingelicht en ze vroeg om met u te praten. U werkte hierna als vertegenwoordigster en u verkocht parfums en juwelen. Uw moeder hield een familiemeeting en ze legde uit dat u was onteerd. Uw moeder reageerde vreemd tegenover u. U werd beledigd en u mocht niet meer van haar maaltijden eten. U zette uw relatie met P. verder en jullie zagen elkaar op verschillende plaatsen in een hotel of bij vrienden. In april 2011 verliet u het huis van uw ouders en u ging bij vrienden in Buea wonen, hierna verbleef u een week bij uw oom in Yaounde, maar hij stuurde u weg. U ging bij uw meter in Bamenda, waar u een maand verbleef en daarna woonde u bij vrienden in Yaounde en Douala. U vroeg een paspoort aan. U hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 14 december 2011. U reisde voor zaken naar Israël. Uw contactgegevens waren doorgegeven aan FM Group in Israel, die zaken doet in parfum. U ging een meeting en briefing volgen in Israël en u zou bij uw terugkeer in Kameroen parfums verdelen. U landde op uw terugweg naar Kameroen in de luchthaven van Zaventem. U vroeg asiel omdat u vervolging vreest omwille van uw lesbische geaardheid bij een terugkeer naar Kameroen. U was in het bezit van een Kameroens paspoort (n°01522425 afgegeven op 13.7.2011 te Yaoundé en geldig tot 13.7.2016) met een visum (n°101848307 afgegeven op 16.11.2011 en geldig tot 15.2.2012) (zie verslag Federale Politie van Zaventem dd. 26.12.2011 BN/6610/11 en PA/717/GC).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart bij een terugkeer naar uw land van herkomst vervolging te vrezen omwille van uw seksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Zo dient te worden opgemerkt dat u weinig overtuigende verklaringen aflegt over uw ontdekking en beleving van uw lesbische seksuele geaardheid. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich geen verdere vragen stelde bij uw eerste seksuele ervaring met een man (zie gehoor CGVS, p.8). U verklaart dat u niets voelde voor uw vriendje en dat u zich afvroeg waarom u geen gevoelens had voor mannen (zie gehoor CGVS, p.8). Het is dan ook merkwaardig dat u zich verder geen andere vragen stelde of andere gedachten had (zie gehoor CGVS, p.8). Wanneer u hierna wordt gevraagd of u er met vriendinnen over sprak, namelijk dat u geen gevoelens had voor een man en geen relatie met een man wilde, antwoordt u positief. Wanneer u dan wordt gevraagd waarover jullie spraken, stelt u kortweg dat u aan uw vriendinnen zei dat ze met de man die jullie benaderden konden praten, omdat u zich niet aangetrokken voelde tot mannen (zie gehoor CGVS, p.8). Het is weinig aannemelijk dat u onder vriendinnen niet meer uitwisselde over uw gevoelens en ervaringen. Temeer daar u later wel stelt dat u uw vriendinnen op de hoogte bracht van uw relatie met P. (zie gehoor CGVS, p.9). Uit bovenstaande verklaringen, blijkt geenszins dat u uw lesbische geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Kameroense maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was.

Hierbij is het dan ook weinig aannemelijk dat uw moeder haar vriendinnen, haar kerkgenoten en uw baas zou aanspreken en hen vragen om met u te spreken (zie gehoor CGVS, p.3 en p.10). U verklaart dat uw moeder wist dat u lesbisch bent en dat ze wilde dat u zou trouwen. Hoewel u verklaart dat het een oneer voor de familie is en het in Kameroen niet aanvaard wordt om lesbische te zijn (zie gehoor CGVS, p.10), komt het weinig overtuigend over dat uw moeder dit aan derden gaat vertellen. Wanneer u hierop wordt gewezen, antwoordt u dat uw moeder haar woede niet kon controleren en zij het niet kon uitleggen (zie gehoor CGVS, p.10).

U legt verder vage verklaringen af over uw lesbische relatie met P. Zo verklaart u met haar een relatie te hebben gehad van ongeveer 6 jaren en dat jullie elkaar al kenden sinds uw studieperiode aan de universiteit van Yaounde (zie gehoor CGVS, p.2). Het is dan ook merkwaardig dat u geen anekdotes of speciale momenten zijn bijgebleven. U verklaart dat jullie samen uitgingen en samen op hotel gingen. U voegt toe dat jullie samen een douche namen en jullie een goede tijd hadden, zonder dat u een of andere anekdote aanhaalt uit uw liefdesrelatie (zie gehoor CGVS, p.12). Wanneer u gevraagd wordt waarover jullie het soms oneens waren, blijft u opnieuw vaag en beperkt en antwoordt u dat het ging over zaken en gevraagd naar een voorbeeld stelt u kortweg dat jullie het niet eens waren over geld uitgeven en sparen (zie gehoor CGVS, p.12). Op de vraag of P. problemen kende met haar familie omwille van haar lesbische relatie en geaardheid, antwoordt u dat haar familie wist dat u haar partner was en dat u bedreigd werd. Wanneer hierna wordt gevraagd wat de reactie was van de familie van Pride tegenover haar, antwoordt u weinig doorleefd dat ze niet vertelde over mishandeling door haar familie, maar dat haar familie ook wilde dat ze zou trouwen (zie gehoor CGVS, p.11). Het lijkt weinig aannemelijk dat jullie als partners niet meer op de hoogte zouden zijn van de reacties van jullie families op jullie lesbische relatie. Ook over uw eerdere lesbische partner Ethel Tebid blijft u eveneens vaag. Wanneer u gevraagd wordt wie E. T. is, antwoordt u dat u niet zo veel weet over haar, jullie elkaar maar een korte tijd zagen en 'het was in de slaapzaal' (zie gehoor CGVS, p.4). Even later stelt u wel dat jullie een jaar een relatie hadden, waardoor toch enigszins mag verwacht worden dat u meer over haar zou afweten dan haar naam en haar woonplaats (zie gehoor CGVS, p.4). Het feit dat u niet in staat bent om meer te vertellen over uw lesbische relaties doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder is ook uw kennis van de situatie van lesbische vrouwen in Kameroen beperkt. U beweert de organisatie International Gay and Human Rights Commission wel te kennen, maar u blijkt niet te weten wie de leider of voorzitter van deze organisatie is (zie gehoor CGVS, p.12). U verklaart dit enkel op internet te hebben gelezen en de organisatie niet te hebben gecontacteerd. U blijkt verder geen andere groep of organisatie in Kameroen te kennen die opkomt voor de rechten van de homoseksuelen of lesbische vrouwen in uw land (zie gehoor CGVS, p.12), noch kan u de naam geven van een lesbische vrouw die, evenals u, problemen zou hebben gekend omwille van haar geaardheid (zie gehoor CGVS, p.12). Aangezien u blijkbaar reeds meerdere jaren uitkomt voor uw geaardheid en plaatsen bezoekt waar onder andere lesbische vrouwen elkaar kunnen ontmoeten, is het merkwaardig dat u daar geen namen op kan plakken. Het is ook weinig aannemelijk dat u, die afkomstig bent van een grote stad als Douala en studies volgde in de hoofdstad Yaounde, niet op de hoogte zou zijn van organisaties of activisten die opkomen voor de rechten van de homoseksuelen.

Vervolgens verklaart u geen contact meer te hebben met uw vriendin P. (zie gehoor CGVS, p.7). U vertelde haar wel dat u Kameroen ging verlaten en ze volgde u mee tot in de luchthaven, waardoor het weinig aannemelijk is dat u geen contactgegevens van haar zou hebben of u haar geen contactgegevens naliet. Te meer daar u verklaart dat als u ok zou zijn, u haar zou laten komen en jullie plannen samen maakten (zie gehoor CGVS, p.7). Aldus mag toch verwacht worden dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te nemen met haar en hoe de situatie is geëvolueerd.

Uit al deze elementen blijkt dat geen geloof meer kan gehecht worden aan uw beweerde lesbische geaardheid en bijgevolg ook aan de problemen die daaruit zouden voortvloeien.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hierboven werd uiteengezet niet. Het paspoort (n°01522425 afgegeven op 13.7.2011 te Yaoundé en geldig tot 13.7.2016) en de geboorteakte (n°1380/83 afgegeven op 21.2.1983 te Douala) bevatten identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. Hierbij dient te worden op gemerkt dat u reeds eind 2010 – begin 2011 problemen zou gekend hebben met uw familie en u pas in april 2011 een paspoort hebt aangevraagd (zie gehoor CGVS, p.7). U verkreeg uw paspoort in juli 2011 en u hebt Kameroen verlaten in december 2011 (zie gehoor CGVS, p.7). Hieruit kan worden besloten dat u duidelijk geen haast had om uw land te verlaten en internationale bescherming te vragen. Het feit dat u nog bijna het ganse jaar 2011 in uw land van herkomst hebt verbleven, zonder dat u er ernstige problemen kende, doet afbreuk aan uw beweerde vrees. Het diploma van de Universiteit van Yaounde (n°2006/6504 afgegeven op 18.4.2007) en de resoluten van de Universiteit van Yaounde (jaar 2005/2006 afgegeven op 17.1.2007) betreft de door u gedane studies, maar voegt verder niets toe aan bovenstaande motivering. De brief van Beneficial Life Insurance dd.12.10.2007 en de badge betreffen uw professionele activiteiten en het werkcertificaat

dd.28.1.2011 stelt dat u bij Beneficial Life Insurance heeft gewerkt van 13.10.2007 tot 28.1.2011, maar vermeldt niet de reden van de stopzetting of ontslag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft tegen de bestreden beslissing twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert in haar eerste verzoekschrift aan dat de zorgvuldigheidsplicht geschonden werd, evenals artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en artikel 10 van het EG-Verdrag. De commissaris-generaal heeft geenszins rekening gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas en verzoekster kreeg zelfs niet de mogelijkheid om bepaalde relevante documenten te verschaffen. De Kameroense bescherming voldoet geenszins aan de Europese maatstaven.

Verzoekster voert in haar tweede verzoekschrift de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet)aan. De bestreden beslissing stelt dat het vreemd is dat verzoekster zich geen vragen stelde bij het niet hebben van enige gevoelens voor een persoon van het andere geslacht, doch dergelijke redenering houdt geen rekening met het feit dat homoseksuelen hun eigen geaardheid niet als iets 'vreemds' ervaren, maar dit zien als een deel van hun persoonlijkheid en zich hier dan ook geen vragen bij stellen. Verzoeksters weigerachtige houding om te koop te lopen met haar homoseksualiteit is te verklaren in het kader van de stigmatisering, vervolging en agressie ten opzichte van homoseksuelen in Kameroen. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing voorhoudt, acht verzoekster haar homoseksuele geaardheid juist wel problematisch. Haar verklaringen zijn uiteraard geen 'vage' verklaringen maar eerder terughoudende bekentenissen van iemand die in een land leeft waar homofobie en gerelateerde vervolging en agressie schering en inslag is.

Verzoekster voert eveneens de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.2.1. Verzoekster laat na aan te geven op welke wijze artikel 10 van het EG-Verdrag door de bestreden beslissing geschonden zou zijn, zodat dit onderdeel van de middelen niet op ontvankelijke wijze wordt aangevoerd.

Uit de bewoordingen van de aangevoerde middelen blijkt bovendien dat verzoekster kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht eveneens wordt aangevoerd.

3.2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoeksters asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. De commissaris-generaal besloot tot de ongelooftwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag omdat (i) verzoekster er niet in slaagt overtuigende verklaringen af te leggen over de ontdekking en beleving van haar lesbische seksuele geaardheid; (ii) het niet aannemelijk is dat verzoeksters moeder haar vriendinnen, kerkgenoten en verzoeksters baas zou aanspreken en hen zou vragen met verzoekster te spreken aangaande haar seksuele geaardheid; (iii) verzoekster onaannemelijke verklaringen aflegt aangaande haar lesbische relatie met P.; (iv) verzoeksters kennis aangaande de situatie van lesbische vrouwen in Kameroen beperkt is; (v) de door verzoekster neergelegde documenten niet bij machte zijn de gedane vaststellingen te wijzigen.

Verzoeksters opmerking dat haar niet de mogelijkheid gegeven werd om bepaalde relevante documenten te verschaffen kan niet worden bijgetreden nu verzoekster gevraagd werd tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) of zij documenten wenste neer te leggen, waarop verzoekster verschillende documenten voorlegde (stuk 5, gehoorverslag CGVS 11/01/2012, 7-8). Bovendien had verzoekster documenten kunnen toevoegen aan haar verzoekschrift, wat zij heeft nagelaten.

Verzoekster brengt geen afdoende argumenten aan die een ander licht kunnen werpen op de gedane vaststellingen. Zij beperkt zich tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS afgelegde

verklaringen, het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, het uiten van blote beweringen, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen en het opwerpen van toelichtingen *post factum*. Zij laat echter na concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen, die allen steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze werden uitgewerkt in de bestreden beslissing, kunnen weerleggen. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de toetsing aan artikel 3 EVRM ruimer of anders moet zijn dan de huidige beoordeling, ook aangaande het reële risico op ernstige schade (zie verder bij 3.2.2.2.). De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

3.2.2.2. Verzoekster steunt haar vraag voor subsidiaire bescherming volledig op haar asielrelaas. Uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoekster ook niet aannemelijk dat zij om de redenen die zij in haar asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.2.3. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten. Zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zich laten bijstaan door een advocaat. Er werd aldus geen schending van de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Voor zover verzoekster meent dat het zorgvuldigheidsbeginsel het beginsel van de evenwichtigheid omvat, dient te worden vastgesteld dat het beginsel van de evenwichtigheid eerder deel uitmaakt van het evenredigheidsbeginsel, dat in deze niet dienstig is. Het komt de commissaris-generaal immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde al dan niet zijn vluchtelingenstatus te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de eventuele schade die de beslissing zou kunnen meebrengen voor de vreemdeling valt niet onder voormelde bevoegdheid.

De middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X/ IV en RvV X/ IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER